

اسپهبد تنها تر از این ها بود!

با سلام. بنده لائیک نیستم و اعتقادی هم به لائیتیسه ندارم. خیلی ناگهانی هم به این قلمرو (سایت) کشیده شدم. با شما اما یک اشتراک دارم حالا و آن دوستی با علیرضا اسپهبد است. من از دوستان نزدیک ایشان بودم و یکی از سنگ صبوران پیش از مرگ اش. تا جایی که من خبر دارم اسپهبد اگر با فرج سرکوهی و محمود دولت آبادی دوست بود، با غلامحسین نامی و علیرضا سمیع آذر (محافظ سابق هاشمی رفسنجانی) و مهدی حسینی و امثال این ها که هم از توبره می خوردند و هم از آخور حکومت هیچ سنخیت و رابطه ای نداشت. اسپهبد بعد از جدایی از همسرش، تمام انگیزه ی سالیان خود را از دست داد و کم کم به انزوای خودخواسته رفت. بعد هم آتلیه ی اجاره ای اش را از دست داد و نتوانست دوباره جایی را اجاره و دست و پا کند. بیماری قلبی هم که داشت و سیگار هم که زیاد می کشید. این بود که بالاخره جان عزیزش را از دست داد. در مراسم خاکسپاری او هم جز من و حسینخانی (مدیر نشر آگه) و محمد رضا جوادی (معمار)، علیرضا مجابی و فریبرز رئیس دانا و مریم حاجی زاده، مهدی طالقانی (پسر آیت الله طالقانی) و چند نفر دیگر از دوستان ناشناسش کسی شرکت نداشت.